

Írta: Szávai Ilona

Társaim

Közös lap

Tököl, Rákospalota, Aszód és Budapest, Szőlő utca – sorakoztatja a Társaim című lap borítója a fiú- és leánynevelő intézeteket, amelyek részt vettek a közös lap létrehozásában.

Mint minden hasonló kiadványban, ebben is az intézeti élet sajtósága tükrét szemlélhetjük. A kiadványnak előnyére szolgál, hogy tág teret engedett a fiataloknak, nem követett külsődleges, afféle pedagógizáló célokat – hagyta, hogy beszéljenek (írjanak, rajzoljanak) a gyerekek.

Így aztán valóban az intézeti fiúk, lányok szemének, értelmének villanásait hozzák ezek az oldalak.

Külső szemlélő (olvasó) számára is kínál tanulságokat ez a néhány oldalas füzet. Az egyik gyerek élménybeszámolót ír, például a Fiatalok Börtöne és Fogháza Intézeti Labdarugó Csapatának megalakulásáról. És a nagy eseményről: megmérkőztek Tököl község csapatával. Tököl győzött. És most adjuk át a szót az intézeti fiúnak, aki a sportbeszámolót írta: „A csapatból már sokan szabadultak, így más felállásban, de készülünk a visszavágóra!”

Azon tűnődöm, milyen érzések íratják éppen így, éppen ilyenek a beszámolót az intézeti futballistával, és hogyan reagálnának rá (ha olvasnák) a tököli fiatalok.

Hiszen ennek a két világnak érintkeznie kell – nem csak a futballpályán.

Bevallom, számomra ebben a füzetben a legérdekesebb, legmeghatóbb olvasmány Bercz Géza dolgozata, mely arról számol be, hogyan látogatta meg a 6. csoport a Ferihegyi repülőtérét. „...nagyon izgatott voltam, mert még nem jártam ilyen szép helyen. Mikor beléptem a váróterembe, ámulatba ejtett a látvány.”

Engem is ámulatba ejt ez a dolgozat. Olyan ismerős az érzés. Mindannyian izgultunk a repülőtér vagy más egyéb előtt. Nos, ebben a kiadványban az a nagy bravúr, hogy fel tudja kelteni az olvasóban ezt a „mindannyian”-érzést.